

ת"פ 29142/01/15 - מדינת ישראל נגד אחמד גאבר, שאדי מסארוה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 29142-01-15 מדינת ישראל נ' גאבר ואח'

בפני בעניין: כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל על ידי עו"ד דנית שושן

המאשימה

נגד

1. אחמד גאבר
2. שאדי מסארוה על ידי עו"ד הלאל ג'אבר

הנאשמים

גזר דין

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של פציעה על ידי שניים או יותר ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר לפי סעיפים 335(א)(2) ו-382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. כתב האישום המתוקן מתאר כי בתאריך 19.2.14 הגיעו הנאשמים לביתו של המתלונן, כאשר נאשם 2 היכה בו בראשו באמצעות אגרופו ונאשם 1 חתך אותו בגבו באמצעות חפץ חד. למתלונן נגרם חתך בעומק 3-4 מ"מ בגבו אשר הצריך את תפירתו. כתוצאה מהתקיפה נפל הנאשם לרצפה.

תסקיר שירות המבחן

3. בהסכמת הצדדים הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינם של הנאשמים.
4. מהתסקיר בעניינו של הנאשם 1 עולה כי מדובר באדם בן 25 אשר מאורס לבת זוגו. בעברו הרשעה פלילית אחת בעבירה של החזקת סכין או אגרופן בגינה נדון לחודש מאסר שרוצה בעבודות שירות וכן לענישה נלווית. מעבר לכך לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.
5. מתאר את האירוע כך שהגיע למקום על מנת לאסוף חפצים השייכים לקרובת משפחתו של נאשם 2 שעזבה את דירת בעלה, שם נתקלו בקרוב משפחתו של הבעל שהתנגד לכניסתם ואז פעל מחוסר ברירה ובמטרה להגן על עצמו, אך התקשה להסביר מדוע התנגד המתלונן לכניסתם לבית ומדוע לא עזבו את המקום. כמו כן מתואר כי כחודש לאחר המקרה נערכה סולחה בין הצדדים.
6. שירות המבחן התרשם כי בתחילה אחז הנאשם 1 בעמדה קורבנית, אך בהמשך הצליח לבחון את תרומתו לאירוע

עמוד 1

- ולבחון אלטרנטיבות נוספות בהן היה יכול לפעול על מנת למנוע את הסלמת האירוע. הערכת שירות המבחן היא כי הסיכון להישנות עבירות אלימות הינו נמוך ומידת הפגיעה צפויה להיות נמוכה גם כן.
7. שירות המבחן סבור כי הנאשם 1 אינו בשל להליך טיפולי ולכן אינו בא בהמלצה שיקומית בעניינו והמלצתו היא לענישה קונקרטיה בדרך של מאסר בעבודות שירות ויהיה בכך להרתיעו ולהפחית סיכון להישנות עבירות.
8. מהתסקיר בעניינו של הנאשם 2 עולה כי מדובר באדם בן 21, רווק, העובד בסופרמרקט השייך לאביו. נעדר עבר פלילי. גם הוא מתאר את האירוע בדומה לנאשם 1 וכן מתאר את הסולחה שנערכה לאחריו.
9. משיחה שערך שירות המבחן עם המתלונן עולה כי מאז הסולחה נרגעו הרוחות בין הצדדים אך הוא עדיין חושש מפני הנאשמים.
10. שירות המבחן התרשם מקשייו של הנאשם 2 להתבוננות פנימית ובחינה ביקורתית של מעשיו. התרשמותו שהנאשם 2 פעל באופן אימפולסיבי וכעת מביע חרטה ומבין את הפסול במעשיו.
11. הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות נמוכה וכך גם החומרה הצפויה ממנה.
12. לנוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם 2 לא מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהלות אלימים בדרך כלל וכן נוכח עמדתו, השוללת צורך במעורבות טיפולית, אין המלצה טיפולית בעניינו.
13. המלצת שירות המבחן היא על ענישה קונקרטיה וצופה פני עתיד בדרך של של"צ בהיקף של 200 שעות.
14. שירות המבחן לא מצא כל הצדקה לביטול הרשעתו של הנאשם.
15. הממונה על עבודות השירות מצא את שני הנאשמים מתאימים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

16. ב"כ המאשימה, עו"ד מזולה, הצביעה על הרשעתו הקודמת של הנאשם 1 והגישה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו לקרבן העבירה וכן תעודה רפואית בדבר הטיפול בו. היא ציינה כי הערך המוגן שנפגע הוא שמירת שלמות גופו של אדם ובטחונו האישי ואף הפנתה לעמדות בתי המשפט אשר קראו לא פעם להחמיר בענישה בעבירות אלימות. היא הדגישה כי מדובר בשניים שחברו יחד לביצוע העבירה ותוצאותיו של האירוע חמורות והיו יכולות להיות חמורות אף יותר. היא הצביעה על כך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בשל עמדת הנאשם 1 ששלל זאת. היא עתרה בעניינו של נאשם 1 למתחם הנע בין 8-24 חודשי מאסר ולעונש שינוע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ונוכח השימוש בחפץ חד היא סבורה שיש למקם את העונש ברף העליון. בכל הנוגע לנאשם 2 היא מפנה לכך שהוא חסר עבר פלילי ועדיין לא מגובש בעמדתו וכן לכך שהביע חרטה אך מצד שני אין המלצה טיפולית בעניינו והיא עותרת למתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל ולנוכח נסיבותיו של נאשם 2 יש למקמו ברף התחתון. היא מתנגדת לאי הרשעתו מאחר ואינו עומד בקריטריונים לכך ומפנה לפסיקה בנוגע למתחם.
17. ב"כ הנאשמים, עו"ד ג'אבר, יצא כנגד טיעוני המאשימה בדבר חבירה ותכנון מוקדם מצד הנאשמים, מאחר ונסיבה זו לא מוזכרת בכתב האישום המתוקן והוא סבור כי העובדות מצביעות להיפך כי האירוע היה ספונטני וכלל לא מתוכנן. הוא מצביע על כך שמדובר באירוע שאירע לפני למעלה משלש שנים ומאז לא נוצר

כל קשר בין הנאשמים למתלונן ואף הערכת שירות המבחן היא כי רמת הסיכון מהנאשמים נמוכה. הוא מפנה לתיקון המשמעותי בכתב האישום, לקיחת האחריות על ידי הנאשמים והחיסכון בזמנו של בית המשפט. הוא מאבחן בין הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה לבין מקרה זה, בין היתר בשל סוג הנזק שנגרם למתלונן. הוא מדגיש כי כאן לא מדובר בסכין. לנוכח הסולחה בין הצדדים וחלוף הזמן הרב הוא סבור כי לא ראוי שהנאשמים יישלחו למאסר. הוא מאבחן אף בין הנאשמים ומדגיש כי חלקו של נאשם 2 מינורי ולכן הוא עותר לכך שהעונש בעניינו של נאשם 1 יהיה מאסר בעבודות שירות בהיקף של 3-6 חודשים בעוד בעניינו של נאשם 2 ובנסיבות שהוצגו הוא עותר לאי הרשעתו.

18. הנאשם 1 אמר בפני בית המשפט שעשה טעות והוא מתחרט ומתחייב שלא לחזור עליה.

19. הנאשם 2 אמר כי הוא מצטער על מה שעשה וזה המקרה האחרון שלו.

מתחם העונש

20. הערך המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הינו שמירת שלמות גופו של אדם וביטחונו האישי.

21. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה לא מצאתי להתחשב בטענת המאשימה כי מדובר באירוע שתוכנן מראש מאחר ואין לכך ביסוס בכתב האישום המתוקן בו הורשעו הנאשמים. אולם מצאתי לתת משקל לכך שמדובר במעשה שבוצע על ידי שני הנאשמים בצוותא, כך גם את העובדה שנעשה על ידי נאשם 1 שימוש בחפץ חד וכתוצאה מכך נגרם לקורבן העבירה חתך שאילץ טיפול רפואי של תפירה שבוצעה בהרדמה מקומית.

22. מצאתי שיש לאבחן בין הנאשמים בשל חלקם בביצוע העבירה, כאשר חלקו של נאשם 1 משמעותי יותר מזה של נאשם 2.

1. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים, כמפורט להלן:

א. בת"פ 10746-06-15 **מדינת ישראל נ' תלה ואח'** הורשעו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון. בכך שדקרו את המתלונן 2 דקירות בגבו וכן שלחו מסרון עם לשון מאיימת לאשתו של המתלונן. למתלונן נגרמו חתכים ברקמות הרכות ובשרירים התומכים של הגב משמאל במעבר חזה בטן והוא נזקק לתפרים. נאשם 1 הורשע בעבירת איומים וכן בעבירה של סיוע לפציעה על ידי שניים או יותר ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. נאשם 2 הורשע בעבירה של איומים וכן בעבירה של פציעה על ידי שניים או יותר ונדון ל-13 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. בת"פ 56064-11-14 **מדינת ישראל נ' ע' א' ע' ו' ס' א' ע'** הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות פציעה על ידי שניים או יותר וכן החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה ותקיפה סתם. הנאשמים מואשמים בכך שהכו במתלונן עם מקל ובמקרה נוסף הכו אותו באמצעות מקל וחפץ חד שאחזו. למתלונן נגרמו חתכים מדממים בראשו וכן פצעים שטחיים בכף יד ימין. נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות מעין אלו נע החל מ-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבות פרטניות(לנאשם 2 ישנו בן עם תסמונת דאון) נגזרו על הנאשמים העונשים הבאים: נאשם 1 נידון ל-9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים(נאשם 1 צירף תיק נוסף ובו נגזרו עליו עונשים נוספים). נאשם 2 נדון ל-6 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ועונשים

נלוזים.

ג. בת"פ 28721-01-12 **מדינת ישראל נ' שמעון חדד ואח'** הורשעו הנאשמים על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של פציעה על ידי שניים או יותר, נאשם 2 הורשע גם בהפרת הוראה חוקית ונאשם 3 הורשע בעבירת איומים. הנאשמים הורשע בכך שבמהלך קטטה במסעדה תקפו את המתלונן. נאשם 1 נתן לו מכה עם כף יד פתוחה וזרק עליו כיסא, נאשם 2 תקף את המתלונן עם בקבוק זכוכית ונאשם 3 נתן למתלונן מכה בפניו ומכות נוספות. סה"כ נגרמו למתלונן חבלות וביניהן שבר ביד ימין ובצלעות. נקבע כי המתחם לגביי נאשמים 1-3 הינו בין 8 ל-16 חודשי מאסר ואילו בעניינו של נאשם 2 המתחם הינו בין 9 ל-18 חודשי מאסר. על נאשם 1 נגזרו מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם להמלצת שירות המבחן וכן צו מבחן למשך 12 חודשים. נאשם 2 נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. נאשם 3 נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

ד. בת"פ 44012-05-16 **מדינת ישראל נ' ענאבה** הורשע נאשם 2 על פי הודאתו בעבירה של תקיפה של ממש על ידי שניים או יותר ופציעה כשהעבריינין מזוין בכך שתקף את המתלונן באגרופים וגרם לו להמטומה ונפיחות קלה סביב עין שמאל, כאשר ניסה המתלונן להימלט שב ותקף אותו הנאשם בכך שחבט בעינו השמאלית בעזרת בקבוק בירה וכן דקר את המתלונן בעכוזו ובירכו באמצעות חפץ חד ונגרמו לו חתכים בעכוזו ובירכו. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 12 ל-33 חודשי מאסר, על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.(הופעל מאסר מותנה מתיק אחר בן 7 חודשים שחציו ירוצה במצטבר וחציו בחופף לעונש בתיק זה)

ה. בת"פ 29811-04-13 **מדינת ישראל נ' פרץ ואח'** הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, בכך שלאחר שהמתלונן העיר לנאשמים על צורת נהיגתם, פגעו בו מאחור, כשעצרו רץ הנאשם לתא המטען והוציא את המגבה(ג'ק) של הרכב אך לא הצליח לפגוע בו באמצעותו, הנאשם 2 דקר את המתלונן בירך והוא נזקק לתפרים, כמו כן תקפו הנאשמים את המתלונן באגרופים בגופו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הסדר טיעון הוסכם כי המאשימה תעתור ל-8 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ו. בת"פ 17942-11-15 **מדינת ישראל נ' עאמר** הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בכך שהכו את המתלונן באגרופים בכל חלקי גופו ובבעיטות וכי הנאשם 2 הכה את הנאשם באמצעות קרש מעץ בחזהו, למתלונן נגרמו חבלות של ממש באפו, המטומה בחזה ונפיחות ואדמומיות בפניו ובמצחו. נקבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם 1 נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ואילו על נאשם 2 נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ז. ברע"פ 2114/13 **עדנאן עבד אל האדי נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם בבית משפט השלום במסגרת הסדר טיעון בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בכך שלאחר דין ודברים עם המתדלק(המתלונן) קראו לו בניו של הנאשם מהחנות שבה שהה באותה העת ולאחר מכן החלו להכותו בעוד הנאשם עומד מעל פלג גופו העליון של המתלונן ולאחר מכן משך את המתלונן מעורפו וכופף את ראשו ארצה. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות. בית

משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט מחוזי דחה את הערעור בו ביקש הנאשם להמיר את 6 חודשי המאסר בעבודות שירות ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ח. ברע"פ 893/15 **יוסף בורשטיין ביטון נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורו של הנאשם. הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, בכך שבעת שהגיע המתלונן לבית העסק שבו עבד הנאשם על מנת למסור צווי עיקול, עקב הנאשם אחרי המתלונן ובהמשך התנגש חזיתית ברכבו, התנפל עליו בבעיטות ואגרופים וכתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות רבות. שירות המבחן המליץ להטיל עליו עבודות שירות, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלונן. על הנאשם נגזרו 11 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ט. בעפ"ג 24689-06-13 **יואב בן קסוס נ' מדינת ישראל** נדחה ערעורם של נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש, בכך שבעת שיצאו ממועדון נתקלו במתלונן והחלו להכות אותו באגרופים ולבעוט בו בכל חלקי גופו, גם כשהיה שרוע המתלונן על הארץ לא הפסיקו לתקוף אותו בבעיטות, כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן נפחות בראשו ובגבת עינו ושריטות על ידיו ועל פניו ופגיעות בלב ובטחול. מערער 1 נידון ל-11 חודשי מאסר בפועל ואילו מערער 2 נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל בנוסף לענישה נלווית.

י. בת"פ 11018-04-14 **מדינת ישראל נ' פדילה** הורשעו במסגרת הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, בכך שבעת סכסוך על שטח, הגיעו למקום ופגשו שם את המתלונן, המתלונן צילם את הנאשמים שבתגובה תקפו אותו בעזרת קרש עץ בעודו שכוב על הקרקע ונאשם 2 הכה את המתלונן באמצעות מוט ברזל. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן המטומה במצח, חתך בקרקפת וחתכים באצבעות והוא נזקק להדבקות החתכים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ואילו על נאשם 2 נגזרו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בערעור לבית המשפט המחוזי הופחת עונשו של נאשם 1 ל-9 חודשי מאסר בפועל.

23. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל. ובעניינו של נאשם 2, בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

24. לא מצאתי בנסיבותיהם של נאשמים אלו שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, בין לקולא ובין לחומרא.

25. לא מצאתי כי הקריטריונים שנקבעו בפסיקה ובכללה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) (1997), מתקיימים בעניינו של נאשם 2, לא בכל הנוגע לעבירה ותוצאותיה ולא בכל הנוגע לפגיעה ממשית בעתידו שהרי כזו כלל לא הוצגה בפני בית המשפט ולכן אין מקום לביטול הרשעתו.

גזירת העונש

26. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הרבה שבפתרון סכסוכים בדרך של אלימות, בין היתר בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11): "**בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין**

עמוד 5

רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".

27. במקרה שבפניי, המדובר באירוע שיכול היה למצוא את פתרונו בין הצדדים בלא צורך בשימוש באלימות. הנאשמים בחרו בדרך זו על מנת להשיג את חפצם, כאשר הנאשם 1 אף משתמש לצורך כך במכשיר חד אשר גרם לנזק ממשי לקורבן העבירה בדמות חתך שהצריך טיפול רפואי שכלל את תפירת החתך בהרדמה מקומית.

28. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי בענייני של הנאשם 1 את עברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירה של החזקת סכין או אגרופן בגינה ריצה חודש מאסר בעבודות שירות. כך גם את עמדתו השוללת תהליך שיקומי והמלצת שירות המבחן שלא סבר שניתן לנקוט בהליך שכזה בענייני של הנאשם.

29. מנגד, שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשם הודה בכתב האישום וחסך מזמנו של בית המשפט, הביע צערו וחרטתו. כמו כן את הערכת שירות המבחן כי רמת הסיכון ממנו נמוכה וכן את הזמן שחלף מביצוע העבירה.

30. בענייני של הנאשם 2 שקלתי את עמדתו של שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית גם בשל עמדתו של הנאשם ששלל זאת.

31. מנגד, לקולא שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, השתייכותו לקבוצת ה"בגירים צעירים", עברו הנקי, הודאתו בכתב האישום המתוקן, חיסכון זמנו של בית המשפט, הבעת הצער וכן נכונותו לפצות את קרבן העבירה. כך גם את הערכת שירות המבחן כי רמת הסיכון ממנו נמוכה וחלופי הזמן מביצוע העבירה.

32. **לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:**

נאשם 1

א. שמונה חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי גוף.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלונן (עד תביעה) בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו לא יאוחר מתאריך 1.12.17.

רכיב המאסר בפועל בלבד יעוכב עד לתאריך 15.11.17 בשעה 10:00 אז יתייצב הנאשם 1 לריצוי עונשו בבית הסוהר "הדרים" כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון: 08-9787377; 08-9787336.

להבטחת התייצבותו יפקיד הנאשם 1 סך של 1,500 ₪ ותיחתם ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך של 1,500 ₪. ניתנת בזאת ארכה לחתימת ערבות צד ג' עד למחר בשעה 12:00 בצהריים.

ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד נאשם 1.

נאשם 2

- א. 5 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי גוף.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים מהיום שלא יעבור עבירת איומים.
- ד. פיצוי למתלונן (עד תביעה) בסך ₪ 1,500 אשר ישולמו לא יאוחר מתאריך 1.12.17.

הנאשם 2 ירצה את עבודות השירות אשר הוטלו עליו בתחנת משטרת "קדמה" בטייבה ולצורך כך יתייצב לקליטה והצבה, בתאריך 5.11.17 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות במפקדת מחוז מרכז שב"ס ברמלה.

.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי- מרכז

ניתן היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים- עו"ד דנית שושן, עו"ד הלאל ג'אבר והנאשמים.